

Arrest

nr. 64 811 van 13 juli 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 2 mei 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. PALMANS loco advocaat P. DE LOOF en van attaché R.LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Tamil afkomstig uit Chankanai in Jaffna district, Sri Lanka. Sinds u 12 jaar was, woonde u bij uw grootouders in Suthumalai. Uw moeder bracht u naar daar omwille van de problemen van uw vader. Omdat uw grootouders bang waren dat u belaagd zou worden door de mensen die ook problemen veroorzaakten voor uw ouders en omdat kinderen in het algemeen worden lastig gevallen, zoals verkrachtingen en ontvoeringen, was u niet toegestaan de woning vaak te verlaten. Soms ging uw oma samen met u naar een nabijgelegen tempel. Wanneer u ziek was, ging u samen met uw grootouders naar het nabijgelegen ziekenhuis. Na de dood van uw grootmoeder in december 2009 werd de situatie slechter. Uw grootvader durfde niet meer buitenshuis gaan en u alleen achter te laten. Hij is oud en kan niet meer voor u zorgen. Daarom besloot hij u naar uw moeder in België te sturen. Samen met uw grootvader reisde u met een minibus van Suthumalai naar Colombo, waar u anderhalve maand verbleef. Dan reisde u samen met een moslimvrouw van Colombo naar Dubai en vervolgens naar Parijs. Van daaruit werd u met een auto naar België gebracht. Op 2 juni 2010 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw asielaanvraag legde u

volgende documenten neer: een kopie van uw nationale identiteitskaart, een gelegaliseerde kopie van uw geboorteakte en de vertaling daarvan, de originele geboorteakte van uw vader, een gelegaliseerde kopie van de geboorteakte van uw moeder, een kopie van de huwelijksakte van uw ouders, een brief van de advocaat van uw moeder en een kopie van de verblijfsvergunning van uw moeder. Eind 2004 vluchtte uw moeder van Sri Lanka naar België, waar ze asiel aanvraagde. Haar eerste asielaanvraag werd in 2005 geweigerd. Na een tweede asielaanvraag werd ze in februari 2010 wel erkend als vluchteling.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u van uw asielrelaas geen enkel begin van bewijs kan voorleggen, zodat de geloofwaardigheid alleen kan worden bepaald uit uw verklaringen. Er zijn echter twijfels gerezen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U beweerde Sri Lanka te zijn ontvlucht uit vrees voor de belagers van uw ouders. U kon over deze belagers echter helemaal niets vertellen. U verklaarde dat uw grootouders daar nooit duidelijk over zijn geweest maar van uw grootvader hoorde u dat het mensen van het leger waren (zie gehoorverslag CGVS p. 5). Nochtans verklaarde uw moeder bij haar asielaanvraag destijds problemen te hebben gekend met de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, stelde u niet te weten door wie uw moeder problemen had. Uw grootvader zei tegen u dat het problemen waren met het leger (zie gehoorverslag CGVS p. 6). De vaststelling dat u zelf niet eens weet voor wie u uw land zou zijn ontvlucht, doet op ernstige wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts verklaarde u nooit te zijn bedreigd en hebt u ook nooit iets gehoord of gezien van de belagers. Uw verklaring dat u geen problemen kende precies omdat u gedurende al die jaren binnen bleef in de woning van uw grootouders is niet geloofwaardig. De vaststelling dat u soms wel met uw grootmoeder naar een tempel ging maar nooit enige problemen hebt gekend, doet nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees.

Bovenstaande bevindingen doen vermoeden dat u omwille van andere redenen uw land van herkomst hebt verlaten. Dit vermoeden wordt nog verder gesterkt door uw antwoord wanneer u expliciet werd gevraagd wat uw vrees is in Sri Lanka. U refereerde hier niet naar de belagers van uw moeder, waarvoor u ook een vrees zou koesteren, maar stelde dat er sinds het overlijden van uw grootmoeder niemand meer is om voor u te zorgen (zie gehoorverslag CGVS p. 6). Wanneer u nadien wordt gevraagd of er een reden is dat u nu zou moeten vrezen voor de belagers van uw moeder, geeft u een vaag en ontwijkend antwoord (zie gehoorverslag CGVS p. 7). Het is niet geloofwaardig dat u een ernstige vrees zou koesteren en hierover quasi niets kunt vertellen. Dat u hierover nooit iets werd gezegd of dat u hier nooit achter gevraagd hebt, is gezien uw leeftijd niet overtuigend. Tot slot dient te worden verwezen naar de huidige algemene toestand in Sri Lanka. Uit de richtlijnen van het UNHCR "UNHCR Eligibility Guidelines For Assessing The International Protection Needs Of Asylum-Seekers From Sri Lanka" (dd. 5 juli 2010) blijkt dat de oorlog op 19 mei 2009 eindigde met de overwinning van het Sri Lankaanse leger op LTTE. De situatie is sindsdien gevoelig verbeterd en er wordt werk gemaakt om het hoge aantal "IDP's" die zich in de vluchtelingenkampen bevinden te hervestigen, terwijl personen die verdacht zijn van banden met LTTE in "High Security Camps" blijven. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het noorden of het oosten niet meer voldoende om aanspraak te kunnen maken op een vorm van internationale bescherming. Elk dossier dient individueel te worden behandeld en het al dan niet toekennen van een internationaal beschermingsstatuut hangt er vooral van af of de asielzoeker aannemelijk heeft gemaakt dat hij of zij tot één van de door het UNHCR opgesomde risicoprofielen behoort. Zoals hierboven reeds werd uiteengezet heeft u echter op geen enkele manier het CGVS weten te overtuigen tot één van deze profielen te behoren. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou bestaan. De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten kunnen bovenstaande beslissing niet wijzigen. Uw nationale identiteitskaart en uw gelegaliseerde kopie van uw geboorteakte bevestigen louter uw identiteit en uw nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld. U legde echter geen enkel document neer ter staving van uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor

subsidaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.1.1. Verzoekster voert aan dat het volledig begrijpbaar is dat zij met betrekking tot haar preciseringen van haar mogelijke belagers zeer vaag blijft. Verzoeksters moeder heeft haar naar haar grootouders gebracht omwille van de problemen die zij kende met LTTE en EPDP. Op dat moment was verzoekster slechts 12 jaar en kan zij deze hele problematiek niet kennen. Verzoekster werd er zoveel mogelijk buitengehouden en het is dan ook niet redelijk te verwachten dat zij zou uitleggen waarom en door wie haar ouders werden belaagd. Voorts meent verzoekster dat het nogal logisch is dat toen haar grootmoeder overleed haar grootvader haar naar haar moeder in België heeft gestuurd waar zij haar veiligheid en bescherming kan bieden. Verzoekster wijst er tenslotte op dat haar moeder erkend is als vluchteling in België en dat de problemen die aan de basis liggen van deze erkenning tevens de redenen zijn waarom zij verzoekster bij haar grootouders heeft ondergebracht om haar enige veiligheid te bieden.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Verzoekster stelt dat zij afkomstig is uit het Noorden van Sri Lanka en in 2010 uit haar land vluchtte en zij wijst erop dat de UNHCR in een nota van juli 2009 schrijft dat Tamils uit het Noorden van Sri Lanka nog steeds kunnen beschouwd worden als vluchtelingen. Verzoeksters moeder is als vluchteling erkend en haar problemen is de reden waarom zij haar dochter bij haar grootouders bracht tot bleek dat daar de veiligheid niet gegarandeerd kon worden. Zij meent dat het Commissariaat-generaal met al deze elementen geen rekening heeft gehouden en dat de bestreden beslissing bijgevolg vernietigd dient te worden.

De Raad meent dat wat betreft het door verzoekster aangehaalde rapport op basis waarvan zij thans stelt dat Tamils uit het Noorden van Sri Lanka nog steeds kunnen beschouwd worden als vluchtelingen (notitie UNHCR juli 2009), de commissaris-generaal in de bestreden beslissing andere rapporten aanhaalt met name de UNHCR *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka* dd. 5 juli 2010, waaruit blijkt dat personen die beantwoorden aan bepaalde risicoprofielen in die hoedanigheid nood kunnen hebben aan internationale bescherming. In dergelijk geval moet echter uit het individuele dossier blijken namelijk door middel van documenten en/of geloofwaardige verklaringen of de asielzoeker daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming. In het licht van de gewijzigde situatie in Sri Lanka is het profiel van een gewone Tamil afkomstig uit het Noorden of het Oosten niet meer voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming.

In dezelfde zin heeft het Europees Hof voor de Rechten van de mens in zijn arresten van 20 januari 2011 (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08; S.S. e.a. t. Denemarken, nr. 54703/08; P.K. t. Denemarken, nr.

54705/08 en N.S. t. Denemarken, nr. 58359/08) de evolutie in Sri Lanka na het arrest NA. v. the United Kingdom van 17 juli 2008 en in het bijzonder na het beëindigen van gewapend conflict in mei 2009 onderzocht (zie onder meer T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, § 36-66). Het Hof stelt dat er geen redenen zijn om aan te nemen dat het behoren tot de Tamil bevolkingsgroep tot vervolging zou leiden of tot een inbreuk van artikel 3 EVRM noch dat er sprake is van een algemeen risico voor Tamils die terugkeren naar Sri Lanka. Het EHRM herbevestigt het standpunt ingenomen in het arrest N.A. t. Verenigd Koninkrijk van 17 juli 2008 (§ 129-130), benadrukt de individualiseringsvereiste bij de beoordeling van een gedwongen terugkeer van een Tamil, meent dat relevante risicofactoren niet als een loutere checklist kunnen worden afgedaan maar dat het gewicht van risicofactoren zowel individueel als cumulatief dient te worden afgewogen (NA. v. the United Kingdom, § 130) en rekening houdend met verhoogde veiligheidsmaatregelen die ingesteld zouden kunnen worden omwille van een wijziging van de algemene situatie in Sri Lanka (T.N. t. Denemarken, nr. 20594/08, § 94).

Het Hof vermeldt de volgende niet exhaustieve lijst van risicofactoren: een vroegere vermelding als vermoede of effectief LTTE-lid; een vroegere strafrechtelijke vermelding of hangend aanhoudingsbevel; het schenden van een vrijlating op borgtocht of ontsnapping uit detentie; het ondertekend hebben van een bekentenis of gelijkaardig document; de vraag door de veiligheidsdiensten om informant te worden; de aanwezigheid van littekens; de terugkeer uit London of andere centra waar geld voor de LTTE verzameld wordt; illegale uitreis uit Sri Lanka; het gebrek aan identiteitskaart of een ander identiteitsdocument; een asielaanvraag in het buitenland en het hebben van familieleden bij de LTTE.

2.1.2. Verzoekster meent dat de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en het subsidiaire beschermingsstatus haar ten onrechte geweigerd werd. Zij vreest de Sri Lankaanse autoriteiten en groeperingen (EPDP) omdat haar vader verdwenen is en moeder het land uit gevlucht is. Zij vreest gearresteerd en gedood te worden omdat zij Tamil is en gevlucht is uit haar land van herkomst. Zij kan niet terugkeren naar het Noorden van Sri Lanka of in Colombo, waar zij geen sociaal netwerk en opvang heeft. Verzoeker verwijst tevens naar een rapport van de UK Home Office dd. 18 februari 2010 waarin gesteld wordt dat een aantal factoren het risico op moeilijkheden met de overheden voor Tamils uit het Noorden of Oosten van Sri Lanka bij terugkeer en een eventueel detentie vergroot en meer bepaald een uitstaande arrestatiebevel, criminele antecedenten, een band met de LTTE, illegaal vertrek uit Sri Lanka, betrokkenheid bij de media of NGO en een gebrek aan identiteitskaart of een ander identiteitsbewijs. Verzoekster vreest slachtoffer te worden van onrechtmatige detentie, moord, ontvoeringen en verdwijningen. Veel gewone burgers zelfs in het Noorden en het Oosten van Sri Lanka zijn dagelijks het slachtoffer van deze mensenrechtenschendingen. Verzoekster valt onder een van de subgronden van de subsidiaire beschermingsstatus.

De Raad stelt vast dat verzoekster zoals vermeld in het rapport van de UK Home Office afkomstig is uit het Noorden van Sri Lanka en derhalve bij terugkeer het voorwerp zou kunnen zijn van nader onderzoek en eventueel arrestatie in geval van illegaal vertrek uit Sri Lanka.

Verweerder stelt dat waar verzoekster tracht aan te tonen dat zij in aanmerking zou komen voor de subsidiaire beschermingsstatus omdat zij Sri Lanka op illegale wijze heeft verlaten, verweerder opmerkt dat verzoekster niet eerder dan in haar verzoekschrift melding heeft gemaakt van dit risico. Zo heeft zij met betrekking tot dit illegaal vertrek en de mogelijks daaruit volgende problemen geen melding gemaakt tijdens haar gehoor.

De Raad stelt vast dat verzoekster tijdens het gehoor gesteld heeft dat zij op illegale wijze Sri Lanka verlaten heeft met een reisagent en onder een andere naam. In haar verzoekschrift wijst zij op het risico in dat verband en op een rapport die op dit risico wijst voor personen is uit het Noorden van Sri Lanka. Verweerder antwoordt niet *in concreto* op deze argumentatie, maar stelt dat een citaat uit een landenrapport niet volstaat.

Ook de problematiek van een eventueel alleenstaande jonge vrouw zonder sociaal netwerk en opvang in Sri Lanka, wiens vader verdwenen is en wiens moeder het land verlaten heeft en als vluchteling erkend werd, wordt niet nader onderzocht door de commissaris-generaal. Tijdens het gehoor stelde verzoekster: *“Het grootste probleem is dat ik in Sri Lanka nu niemand meer heb om voor (mij) te zorgen. Alleenstaande jonge meisjes worden vaak ontvoerd en verkracht door militairen; Daarvoor ben ik voornamelijk bang.”*

Een van de door UNHCR aangewezen profielen betreft bepaalde vrouwen en kinderen. De bestreden beslissing vermeldt de profielen van UNHCR van de *Guidelines* van juli 2010 maar bepaalt niet nader welk profiel met betrekking tot verzoekster onderzocht werd. Bovenvermelde *Guidelines* wijst er op dat het einde van het conflict gepaard ging met een toename van het geweld tegen vrouwen. Ondanks het einde van het conflict zijn er nog gevallen van seksueel en gender gebaseerd geweld tegen vrouwen en meisjes in de voormalige conflictgebieden. Gevallen van verkrachting onder meer door de militairen hadden plaats in het Noorden waar een groot aantal huishoudens met een vrouwelijk gezinshoofd

zijn. Met het gedeeltelijke verloren gaan van sociale structuren veroorzaakt door het langdurige conflict komt huishoudelijk geweld voor ten aanzien van vrouwen en kinderen in vroegere conflictgebieden onder meer in de IDP kampen. De overheid biedt in dit verband niet altijd de nodige bescherming (UNHCR, *Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Sri Lanka* dd. 5 juli 2010, nr. 4, p. 7).

De Raad meent dat verzoekster onder meer naar deze situatie verwijst, weliswaar in haar eigen eenvoudige taal. Rekening houdend met deze situatie, de verdwijning van haar vader, het gebrek aan sociale structuren waar zij in geval van terugkeer zou op kunnen terugvallen, de erkenning van haar moeder als vluchteling in België en haar illegale uitreis is het aangewezen verzoekster het voordeel van de twijfel te verlenen. Ter zitting verklaart de vertegenwoordiger van de commissaris-generaal dat zij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

Verzoekster heeft haar asielrelaas aannemelijk gemaakt en aannemelijk gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien juli tweeduizend en elf door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter,

mevr. S. QUINTENS

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. QUINTENS

G. de MOFFARTS